

som kalkulatorisk. Jeg skulde dog tro, at det ikke bandt ham stærkere, end at Bemyndigelsen i dette Lovforslag maa siges at være den overlegne. Men i alt Fald vil dette Lovforslag, naar det bliver ophøjet til Lov, bemyndige Finansministeren til paa fremtidige Finanslove at optage noget større Beløb end det, han egentlig tænkte sig i Aar. Naar Talen er om det Forhold, der skulde være mellem Laanets Størrelse og Aktiverhvervelserne, tror jeg ogsaa, at man i den nuværende Situation — efter at der til disse Jernbaneanlæg igennem en Aarrække er afholdt af Driften eller i alt Fald teoretisk afholdt af Driften store Beløb — i de kommende 3 Aar meget vel kan gaa til at afholde samtlige Udgifter til Statsbaneanlægene og Privatbaneanlægene samt Esbjerg Havn gennem Statslaan; thi dette vil betyde, at Befolkningen kan spares for noget af den Skatteudskrivning, der var beregnet i den af den højtærede Finansminister fremlagte Finansplan. Ogsaa dette haaber jeg, der maa blive taget Hensyn til, naar vi igen komme til at beskæftige os med Skattelovforslagene her i Tinget.

Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, kan jeg i Modsætning til tidligere anbefale mine Meningsfæller at give det deres Stemmer.

Formanden: Det er blevet mig meddelt, at en foregaaende Taler har anket over, at Mødet er blevet ansat saa tidligt. Grunden dertil er, hvad jeg i øvrigt antog, at Medlemmerne kunde tænke sig, at Finansministeren er nødt til at møde i Landstinget under Behandlingen af Finanslovsforslaget.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at man nu vilde paatvinge Folketinget dette Lovforslag med ekstraordinær Hast. Den højtærede Formand har jo angivet Grunden til, at Behandlingen kommer saa hurtig; men jeg forstaar i øvrigt ikke det ærede Medlems Tankegang, naar han taler om at paatvinge Folketinget noget. Jeg forstaar ikke hans Udtalelse om, at det er en Til sidesættelse og Ydmygelse for Folketinget nu at skulle vedtage dette Lovforslag. Thi i Henhold til Landstingets Betænkning have det ærede Medlems Meningsfæller i Landstinget tiltraadt de Ændringsforslag, der ere stillede, og hvis det ærede Medlem vil anke over nogen Til sidesættelse og Ydmygelse af Folketinget,

synes jeg virkelig, han maa rette sin Anke mod sine Meningsfæller i Landstinget, som altsaa ere med til at berede Folketinget denne Ydmygelse.

Det var denne korte Bemærkning, jeg ønskede at gøre overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Jeg er for øvrigt enig med den højtærede Finansminister i, at Lovforslaget nu ikke er saa godt, som da Folketinget vedtog det. Jeg finder det fuldt forsvarligt, at Folketinget vedtog Lovforslaget i den Stikkelse, hvori det gik op til Landstinget; i den Henseende er jeg ganske uenig med det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode). Lovforslaget var da efter min Mening bedre, navnlig fordi det gav Finansministeren større Bevægelsesfrihed med Hensyn til at vælge de Serier, der i det givne Tilfælde vare mest formaalstjenlige. Men jeg har jo allerede sagt, og det skal jeg gentage, at jeg anbefaler mine Meningsfæller ogsaa nu at stemme for Lovforslaget, som det foreligger.

Finansministeren (N. Neergaard):

Noget af det, jeg vilde have sagt, er blevet gjort overflødigt ved den ærede Ordførers (P. Th. Nielsen) Bemærkninger. Maa jeg blot bemærke, at naar Regeringspartiets Udvalgsmedlemmer i Landstinget staa som Medforslagsstillere til Ændringsforslagene, beror det paa en Fejl i Betænkningens Affattelse, en Fejl, som i øvrigt den ærede Ordfører for Landstingsudvalget gjorde opmærksom paa. Regeringspartiets Medlemmer skulde ikke have været opførte som Medforslagsstillere, da de delte Regeringens Mening, at Lovforslaget var bedre i den oprindelige Skikkelse; men de mente som jeg, at man dog kunde komme igennem med Lovforslaget, saaledes som det blev ændret, og derfor vilde de ikke modsætte sig dets Vedtagelse.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) sagde, at jeg skulde hellere høre paa Røsterne hernede end paa dem oppe i Landstinget. Men naar jeg nu synes, at visse Røster hernede ikke gaa i den rigtige Retning, og jeg kan faa et Flertal her i Folketinget for den Affattelse af Lovforslaget, jeg anser for den bedste, vilde det dog være en ganske urimelig Selvfornægtelse ikke at tage det saaledes, som jeg synes, det er bedst. At et Lovforslag ændres, naar der ikke kan opnaas Enighed mellem de to Ting, og at Regeringen dog accepterer Lovforslaget, naar den er i Stand til at bruge det til det tilsigtede